

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

8 T 101/2017

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14.12.2017 samosoudcem Mgr. Alešem Grombířem, t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve [REDACTED], okres [REDACTED], zaměstnán jako bezpečnostní pracovník na [REDACTED]
[REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED]

je vinen, že

dne 27.8.2016 cca 23.10 hodin v obci Karlštejn, okres Beroun, při krajnici silnice ve směru na Prahu, v místech zvaných u bunkru, napadl nejdříve slovně vulgárními výrazy a pak i fyzicky řidičku osobního vozidla tov. zn. Volvo [REDACTED], reg. značky [REDACTED] – poškozenou [REDACTED] [REDACTED], nar. [REDACTED], když zastavila uvedeným autem mimo silnici, aniž by vypnula motor a zhasla potkávací světla, vystoupila společně se svými nezletilými dětmi z vozidla, protože s nimi chtěla sledovat ohňostroj, nadával jí, že ponechala u vozidla rozsvícená světla, a zjevně ovlivněn alkoholem kopal a mlátil rukou do přední části jejího vozidla, pak ji následoval, kdy z obav před ním rychle nasedla do auta, přetahoval se s ní o dveře a udeřil jí středně velkou intenzitou pěstí přes stažené okno do levé části obličeje, způsobil jí tak podvrtnutí krční páteře, pohmoždění měkkých tkání v oblasti levé očníce a levé tváře, v důsledku čehož byla v pracovní neschopnosti po dobu cca jednoho měsíce, v této době byla omezena především nutným klidovým režimem, užíváním medikamentů proti bolesti a potřebou ledování pohmožděných tkání, nadále pak přetrvávajícími bolestmi hlavy, neúplnou pohyblivostí krční páteře, přechodným dvojitým viděním, pocity na zvracení, používáním krčního límce, přičemž hrozila rozsáhlejší poranění, ze soudně lékařského hlediska se jednalo o ublížení na zdraví,

t e d y : jinému úmyslně ublížil na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 18 (osmnácti) měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný v rámci hlavního líčení, uvedl, že s daným případem nemá nic společného a uvedený trestný čin nespáchal. Dále k věci uvedl, že poškozenou (██████████) nezná a nikdy ji neviděl, a to ani její automobil. V inkriminovaný den byl obžalovaný spolu se svojí družkou, ██████████ (která využila v předmětné věci svého práva a ve smyslu § 100 tr. řádu odmítla vypovídat), na slavnostech na hradě Karlštejn, současně slavili i narozeniny obžalovaného, pili alkohol, avšak nijak výrazně. Z oslav se obžalovaný vracel spolu se svojí družkou do ██████████ pěšky, nikoliv však cestou, kde došlo k incidentu, neboť tato vede oklikou. Obžalovanému není jasné, jak se dostaly jeho otisky na kapotu vozidla poškozené.

Poškozená ██████████, jakožto svědkyně, uvedla, že zastavila shora uvedeným vozidlem mimo silnici, aniž by vypnula motor a zhasla potkávací světla, vystoupila společně se svými dvěma nezletilými dětmi z vozidla, neboť s nimi chtěla sledovat ohňostroj, po jeho skončení nastoupila spolu s dětmi do vozidla, kdy následně obžalovaný opakovaně pěstmi udeřil do kapoty jejího vozidla (bez jakéhokoliv dřívějšího impulzu). Poškozená vystoupila z vozidla, dotázala se obžalovaného, co se stalo, ten na ni začal křičet, že mu svítí světli do obličeje a že kvůli tomu neviděl ohňostroj. Poškozená se obžalovanému omluvila (nečinila tak schválně). Poškozená tedy obžalovaného vyzvala, ať nebouchá do jejího vozu a nekřičí na ni, že má s sebou děti. Poté poškozená ze strachu nasedla zpět do vozidla, kdy se začali s obžalovaným přetahovat o přední dveře, do kterých následně obžalovaný začal kopat s rozběhem a výskokem (na dveřích vozidla nebyla žádná promáčklina), poté poškozenou udeřil středně velkou intenzitou pěstí přes stažené okno (to měla poškozená otevřeno, neboť vyjela z placeného parkoviště, kdy musela toto pootevřít z důvodu placení parkovného a nestačila jej zavřít) do levé části obličeje. Poškozená dále uvedla, že byla tma, nebylo moc dobře vidět na obžalovaného, avšak z něj byl cítit alkohol, špatně artikuloval, spolu s ním poškozená zaregistrovala ženu, která na ni rovněž křičela jako obžalovaný. Po incidentu přivolala poškozená hlídku Policie ČR, které celou situaci popsala včetně podoby obžalovaného (mj. uvedla, že měl na sobě vínové tričko bez límečku a kraťasy). Poté odjela společně s dětmi domů, neboť se zdravotně cítila v pořádku. Následujícího dne však vyhledala lékařskou pomoc, neboť začala špatně vidět, měla problémy s motorikou, bolela ji hlava, čelist a záda (měla zablokovanou krční páteř). Následující měsíc byla v neschopnosti, byla omezena ve svém běžném životě, musela požívat medikamenty, nosit krční límec. V současné době má poškozená stále problémy se zády, avšak nevylučuje, že tyto měla již před uvedeným útokem, psychicky je na tom dobře, tento incident se snažila vytěsnit. Uvedla však, že na tom jsou hůře její

děti (kterým bylo uvedeného dne osm a dvanáct let), na jejichž psychice se uvedený incident neblaze podepsal, kdy mladší z nich se např. do teď bojí večer kamkoliv cestovat vozem a ptát se cizích lidí na cestu. Poškozená dále uvedla, že útok byl velmi brutální, děti po celou dobu křičely, velmi se bály. K poškození vozidla nedošlo.

Z lékařské zprávy, rozhodnutí o neschopnosti poškozené, z odborného vyjádření a zejména ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vyplývá, že poškozená utrpěla při předmětné události podvrknutí krční páteře, pohmoždění měkkých tkání v oblasti levé očníce a levé tváře, kdy tato poranění vznikla mechanismem působení přímého tupého násilí středně velké intenzity, které jednorázově působilo proti krajinně levé tváře, např. po úderu ruky sevřené v pěst. Poškozená [REDAKCE] byla omezena v obvyklém denním způsobu života po dobu trvání pracovní neschopnosti, tj. od 29.8. do 4.10.2016, omezení se týkalo především klidového režimu, užívání léků proti bolesti, ledování pohmožděných tkání, v dalším průběhu bolestmi hlavy, omezením pohyblivosti krční páteře, přechodným dvojitým viděním, pocitem na zvracení, nejistotou při chůzi, po dobu následně šetrně prováděné rehabilitace krční páteře, v počátečním průběhu měla nasazen měkký krční límec. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že útokem hrozila poškozené újma na zdraví charakteru rozsáhlejších poranění v oblasti levé očníce a v oblasti mozku. Údaje ze zdravotnické dokumentace poškozené pak vytváří dostatek objektivních podkladů, aby vzniklé předmětné poranění bylo možno ze soudně lékařského hlediska hodnotit jako ublížení na zdraví.

Svědka [REDAKCE], který jakožto člen hlídky OOP Karlštejn, přijel na místo činu po jeho ohlášení poškozenou, uvedl, že tato jim popsala uvedený útok včetně obžalovaného. Taktéž jim mj. ukázala, jakým způsobem udeřil obžalovaný do kapoty vozidla, k čemuž svědek uvedl, že na kapotě byly znatelné „čerstvé“ otisky rukou. Následně bylo provedeno šetření a pátrání po možném pachateli. Dle popisu poškozené byly zjištěny dvě osoby (mezi nimi i obžalovaný, který byl zastaven shora uvedenou hlídkou policie spolu s jeho družkou, [REDAKCE]). Svědek dále uvedl, že zná obžalovaného ze zájmového kroužku (kynologie), chování obžalovaného mu nikdy nepřišlo nijak agresivní, na místní policii nebyl řešen. Dále uvedl, že ví, kde obžalovaný bydlí s tím, že z Karlštejna do [REDAKCE] vedou dvě cesty, jedna i okolo místa uvedeného útoku, kdy obě jsou víceméně shodné (maximální rozdíl cca 10 metrů). Poškozená na svědka v inkriminovaný den působila rozrušeně, byla dotázána, zda-li nepotřebuje lékařské ošetření, to odmítla s tím, že se cítí zdravotně v pořádku a poté odjela vlastním vozidlem domů.

Z úředního záznamu o ohledání věci ze dne 28.8.2016, ze situačního náčrtku a z fotodokumentace, je patrné, že vozidlo poškozené v době ohledání nejevilo známky poškození, avšak na levém předním blatníku u pneumatiky byla viditelná promáčklina se stopami zelené barvy, vozidlo bylo lehce zaprášené a byly na něm viditelné dotyky (otisk dlaně a prstů na kapotě – daktyloskopická stopa). Na dveřích řidiče byl pak zašpiněný nepravidelný kruh.

Odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie (které zkoumalo výše uvedenou daktyloskopickou stopu) bylo dospěno k závěru, že tato stopa vykazuje dostatečný počet specifických znaků a je vhodná k dalšímu zkoumání. Uvedená stopa byla vzájemně porovnána s předloženými kontrolními otisky prstů a dlaní obžalovaného a druhé osoby, která byla zjištěna v inkriminovaný den hlídkou OOP Karlštejn, kdy bylo zjištěno, že je vzájemně shodná, v dostatečném počtu specifických znaků nutných k provedení individuální identifikace, s otiskem části levého ukazováku, levého prostředníku, levé dlaně na předložených kontrolních otiscích, a to s obžalovaným. Z provedeného testu Policií ČR na přítomnost alkoholu u obžalovaného ze dne 27.8.2016 pak bylo zjištěno, že obžalovanému bylo naměřeno 0,49 promile.

Z protokolu o provedené rekognici vyplývá, že poškozená nejednoznačně označila obžalovaného (označila jako možného pachatele i jednoho z policistů), kdy uvedla, že v současné době má obžalovaný delší vlasy a štíhlejší postavu než před rokem. Poškozená si se svým výběrem byla jista na padesát procent, uvedla, že v onu dobu byla tma a od útoku již uplynula delší doba.

Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného je jednoznačně prokázána, ač obžalovaný popírá, že by se shora uvedeného protiprávního jednání dopustil. Provedené důkazy spolu navzájem korespondují a doplňují se, konkrétně pak zdravotní stav poškozené tak, jak jej popsala u soudu, plně koresponduje s lékařskými zprávami, rozhodnutím o neschopnosti poškozené, s odbornými vyjádřeními i znaleckým posudkem. S výpovědí poškozené ohledně průběhu incidentu pak koresponduje výpověď svědka [REDAKCE], úřední záznam o ohledání věci ze dne 28.8.2016, situační náčrtek, fotodokumentace a další. Za stěžejní důkaz pak soud shledal odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie, z něhož vyplývá, že otisky nalezené na kapotě vozidla poškozené, jsou shodné s otisky obžalovaného, který nedokázal žádným způsobem soudu osvětlit, z jakého důvodu zde byly nalezeny. Taktéž bylo vyvráceno tvrzení obžalovaného ohledně zdlouhavější cesty, která vede z Karlštejna do [REDAKCE] přes místo, kde došlo k útoku na poškozenou (tedy, že touto cestou nešel), když svědek [REDAKCE], jakožto místní policista, uvedl, že zde vedou dvě cesty, které jsou prakticky totožné. Je tedy prokázáno, že obžalovaný úmyslně ublížil jinému na zdraví, kdy ublížením na zdraví se rozumí takový stav, který záleží v poruše zdraví, který porušením tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu (tj. minimálně 8 dní), obvyklý způsob života poškozené a který vyžaduje lékařské ošetření. Podle skutkového zjištění pak obžalovaný konkrétně udeřil poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] středně velkou intenzitou pěstí do levé části obličeje, čímž jí způsobil podvrtnutí krční páteře, pohmoždění měkkých tkání v oblasti levé očnice a levé tváře (tj. porušil její zdraví), v důsledku čehož byla v pracovní neschopnosti po dobu cca jednoho měsíce. Poškozená byla omezena v obvyklém způsobu života taktéž nutným klidovým režimem, užíváním medikamentů proti bolesti a potřebou ledování pohmožděných tkání, nadále pak přetrvávajícími bolestmi hlavy, neúplnou pohyblivostí krční páteře, přechodným dvojitým viděním, pocity na zvracení a používáním krčního límce, nutno dodat, že poškozené hrozila rozsáhlejší poranění. Soud ve shodě s obžalobou kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a jelikož je obžalovaný za toto jednání plně odpovědný, uznal jej soud vinným tímto trestným činem.

Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost tr. činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

Jako polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud přihlídnout k tomu, že obžalovaný dosud vedl řádný život, resp. k tomu, že je na něj v současné době nutno hledět, jako by nebyl soudně trestán. Nicméně má v opisu rejstříku trestů záznam o tom, že byl v minulosti odsouzen za násilnou trestnou činnost, z čehož lze dovodit sklony obžalovaného k páčání trestné činnosti tohoto druhu. Není možné opomenout i hodnocení stávajícího zaměstnavatele obžalovaného, který uvedl, že obžalovaný byl v průběhu pracovního poměru opakovaně řešen pro porušování povinností plynoucích z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci bezpečnostního pracovníka – psodov, zejména pro porušování zásad slušného chování vůči klientům a ostatním zaměstnancům (obžalovaného hodnotil jako průměrného až podprůměrného zaměstnance). Obžalovanému přitěžuje, že poškozenou napadl velmi agresivním způsobem, navíc před jejími nezletilými dětmi, které do současné doby mají z útoku psychickou újmu. Soud tedy dospěl k závěru, že v dané situaci je na místě přistoupit k uložení trestu odnětí svobody.

S ohledem na shora uvedené soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby uvedené v § 146 odst. 1 tr. zákoníku v délce osmi měsíců, přičemž výkon tohoto trestu odložil na zkušební dobu v délce osmnácti měsíců, neboť má za to, že není v tomto případě nutná přímá represe, neboť k působení na obžalovaného, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu. Soud uložil přísnější trest než v trestním příkazu ze dne 26.10.2017, č.j. 8 T 101/2017-102, jelikož z dokazování před soudem vyplynula plná hloubka agresivity obžalovaného, která zanechala stopy i na přítomných nezletilých dětech poškozené. Nad to soud podotýká, že nevyhověl návrhu státní zástupkyně na uložení peněžitého trestu obžalovanému, neboť tento se v daném případě jeví soudu jako nepřiměřeně mírný.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V Berouně dne 14. prosince 2017

Mgr. Aleš Grombář, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Hana Sládková